

ՆՈՐ ՏԱՐՈՒԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ(*)

«Ահա ես առաջի քո դուռն բացեալ,
զոր ոչ ոք կարէ փակել»
(ՅՈՍԲ. Գ. 8):

Սիրելի հաւատացեալ ժողովուրդ,

Մարդկային կեանքը որոշ կայաններ ունի: Սմանորը այդ կայաններէն մին է: Կեանքի իւրաքանչիւր կայան ճամբորդութեան ընթացքին հանգրուան մըն է հանգստանալու, կազդուրուելու, մէկ կողմէն անցեալի փորձառութիւններէն խրատ սեւելու և միւս կողմէն մեր առջև յառաջիկային կարուելիք նոր ճամբաներուն համար մեզ պատրաստելու: Որքան ալ մեր ապրելուն համար կտրուոր է նիւթական անուագը, նոյնքան և աւելի պէտք մըն է բարոյական խանդավառութիւնը, եռանդը, յոյսը, խէշտը:

Մարդկային կեանքի գոնարութիւններն ու տառապանքները քաջութեամբ կրելու համար, թարմ ներշնչումներու և նոր տեսիլներու պէտքը ունիք միշտ: «Առանց տեսիլի ազգ մը կը խոտորի», կ'ըսէ հին իմաստասններէն մէկը: Վստահ եղէք որ սա մի բնական պահանջ է մարդկային կեանքի մէջ — նորգոնել ամէն օր, վերածնիլ մերթ ընդ մերթ և կազդուրուիլ շարունակ:

Ամանորը մեզի նոր ներշնչումներ տալու և մեզ բարձր տեսականներով օժտելու առիթներ կ'ընծայէ, ինչպէս նաև պատահութիւններու նոր գոներ կը բանայ մեր առջև: Դուռն է քո կարելի կ'ընէ մեր մուտքը չէնք մը ներս: Առանց անոր՝ չենք կրնար սենեակէ մը ուրիշ սենեակ անցնիլ, կեանքի աղեղութիւններէն ու տափակութիւններէն աւելի վեր միջավայրի մը բարձրանալ:

Ամանորի սեմին՝ կեանքի անցաւորութեան զաւարկարը կ'արմատանայ մեր մտքերուն մէջ, ժամանակի անսահման

տեղութեան մէջ, մեր կեանքը աննշան կէտ մըն է: Չ'արժիք ապրիլ միւր անուանական հակումներուն և անձնական կիրքերուն միայն յազուրդ տալու սահմանում կեանք մը: Յիմարութիւն է խորհիլ թէ կեանքը մեզի տրուած է միմիայն ուսուցու, խմելու և սին վայելքներով յեղփանալու համար: Ոչ նուազ անհեթեթ է խորհիլ թէ կեանքի միակ նպատակն է խաղաղ ապրուստով մը բաւականանալ:

Կեանքի բարիքներու ապահովումին ձգտիլ բնական է անշուշտ և բանաւոր: Բայց չէ գերիվերջ նպատակը անոր:

Վեհանձնութիւն, նուիրում, զոհողութիւն, ծառայութիւն՝ մարդկային հոգիին այն բարձր յատկութիւններն են, որոնց աստիճանական զարգացումով կը շափուի մարդու մը ինկական արժանիքը:

Սիրելի հաւատացեալներ, մարդկային իրական և յարառեղ նպատակութիւնը սէն յիւթ է և ոչ ալ մարմին, այլ անգեկան արժէքները, որոնք կը ստացուին ճիշդ երեսանք:

Նոր Տարին մեր առօրեայ կեանքի գծողակ պայքարին մէջ մեզի համար մարտաբարձը մըն է մաքառումներու, նոր պարտականութիւններու և նոր զոհողութիւններու:

Ամանորը մեր առջև կը բանայ նորաւոր ոսկեայ պատահութիւններ, ուղղելու անցեալի մը օխալները և թերութիւնները, և միանգամ ընդմիշտ վերջ տալու մեր գոնիկ միտումներուն, այլաժերթորէն նուիրուելով լուսազոյն տպրելակերպի մը, որուն իրազեմման համար ստեղծուած է մարդ:

Մտադինս կը շնորհաւորեմ բոլորիդ Նոր Տարին և զայիք Ս. Ծնունդը, մաղթելով ամէնուր նորանոր յաջողութիւններ ձեր առօրեայ գործերուն մէջ: Թող խաղաղութեան նորամանուկ իշխանը խաղաղութիւն պարգէնէ այս աշխոյժի ու խառնաշփոթ աշխարհին, շնորհք, օգն և երկնային ու տեական խաղաղութիւն բաւորիդ: Ամէն:

ՌՈՒԻԴԵՆ ՎՐԴ. ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆ

14 Յունուար 1984

(*) Քարոզ՝ խօսուած Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարի քսէնէ, Նոր Տարուան առաջօրէն: